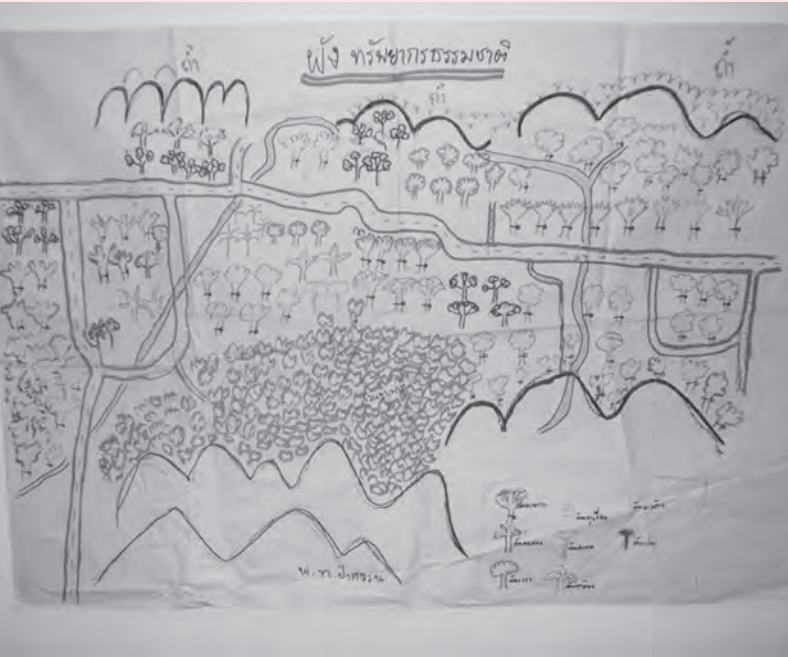

ควนนางา-บาตุนอ

สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ ไม่ใช่เพียงอาคารเอนกประสงค์และร้านค้าชุมชน กับขนมอร่อยๆ ของกลุ่มแม่บ้านทำงาน แต่เป็นความตื่นตัวที่จะร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตนเองอย่างเข้มแข็งของชุมชนบ้านควนนางา-บาตุนอ

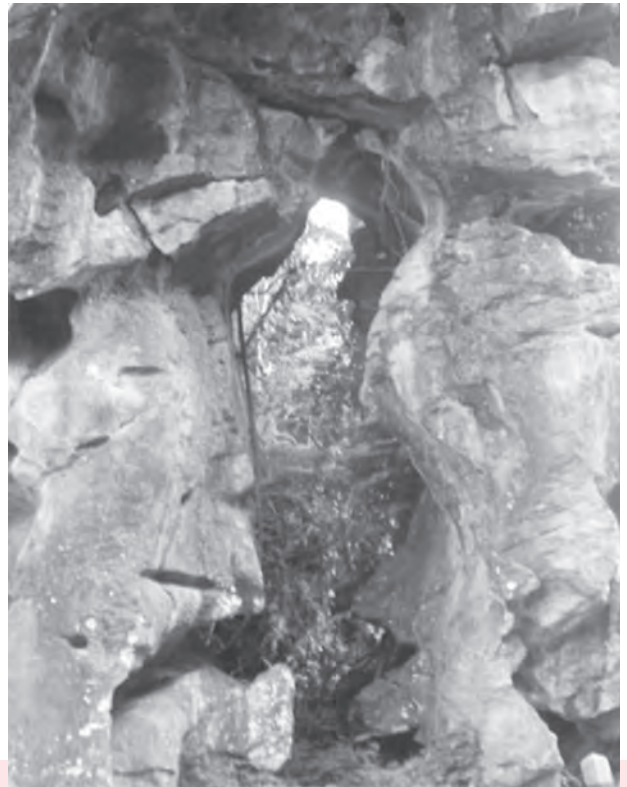
โครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.)

ตามประวัติหมู่บ้านควนนางา ตำบลห้วยกระทิง อำเภอกรงปินัง จังหวัดยะลา ตั้งอยู่ในป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ แวดล้อมด้วยถ้ำตามธรรมชาติที่สวยงาม เคยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง แล้วก็ร้างผู้คนไปเพราะสถานการณ์ความไม่สงบ ทำให้คนไม่กล้าเข้ามาเที่ยวชมถ้ำงาม ชื่อหมู่บ้านดั้งเดิมที่เรียกขานกันมาคือ **“บาตูมอ”** หมายถึง **“หินคู่ชนกัน”** ตามหินก้อนใหญ่ข้างทางที่ตั้งสูงชันเหมือนฟิงกัน ก่อนที่ทางราชการจะมาเปลี่ยนเป็น **“ควนนางา”** ในปัจจุบัน แต่ชาวบ้านยังคงเรียกชื่อเดิมกับชื่อใหม่ควบคู่กันว่า **“บ้านควนนางา-บาตูมอ”** เพื่อบอกลักษณะของพื้นที่แยกออกจากกันเพราะระยะทางที่ห่างกันอีกด้วย

หลอมศาสนากับชีวิต เป็นหนึ่งเดียว

เพียงแยกจากถนนใหญ่ไม่ถึงห้ากิโลเมตรทางเข้าหมู่บ้านควนนางา ค่อยๆ เพิ่มความชันขึ้นตามความสูงของไหล่เขาทำให้ต้องระมัดระวังในการขับรถมากขึ้น เมื่อเคลื่อนลึกไปเรื่อยๆ จะเจอกับป่ายางที่ปลูกอยู่ทั่วจนแทบไม่เห็นเค้าป่าแบบเดิม ใจลอยปล่อยความคิดถึงวันที่ป่าทึบหนาแน่นด้วยต้นไม้ใหญ่ คงน่าหวั่นพรันพริ้งและตื่นตาตื่นใจระคนกันไปตลอดทาง

บริเวณที่ตั้งบ้านเรือนที่ล้อมรอบด้วยภูเขา ห่างไกลเมืองสร้างความสัมพันธ์ให้คนอยู่ร่วมกัน เหมือนเครือญาติเดียวกัน แต่การทำมาหากินและการประกอบอาชีพที่ใช้เวลาในแต่ละวันอยู่ในสวนยาง หรือสวนผลไม้ ทำให้โอกาสที่จะได้เจอกัน นอกเหนือจากเวลาปฏิบัติกิจทางศาสนาจำกัดลงไป ความสัมพันธ์ที่ห่างเหินไปจำเป็นต้องเยียวยาและฟื้นฟู ซึ่งชุมชนควนนางา-บาตุมอ มองไปที่การจัดพื้นที่เพื่อให้คนมาพบปะพูดคุยกัน ทำให้โครงการสร้างอาคารเอนกประสงค์ในเวทีวิเคราะห์ชุมชนเป็นโครงการที่ได้รับความเห็นร่วมเป็นจำนวนมาก

หลายปัญหาหลากหลายกลุ่ม

มะยูโซ๊ะ ซาและ เยาวชนคนรุ่นใหม่ในชุมชน หนึ่งในคณะทำงานโครงการร้านค้าชุมชนควนนางา-บาตุมอ เล่าถึงบรรยากาศการเก็บข้อมูลชุมชนที่ชาวบ้านช่วยกันเดินเท้าเข้าบ้านนั้น ออกบ้านนี้ จากต้นหมู่บ้านถึงท้ายหมู่บ้าน เข้านอกออกในบ้านเล็กบ้านใหญ่ เดินสวน เข้าป่ากัน จนได้ข้อมูลครบถ้วนเพียงพอ นำมาสู่การวิเคราะห์ปัญหาชุมชนที่ถูกต้อง ตรงกับความต้องการที่แท้จริง

“อาสาสมัครทำงานเก็บข้อมูลตั้งแต่ต้นหมู่บ้านถึงปลายหมู่บ้าน ตั้งแต่ในบ้านถึงนอกบ้าน ตั้งแต่ในชุมชนเข้าไปในป่า วาดรูปแผนที่ทรัพยากร ได้เห็นความอุดมสมบูรณ์ของชุมชน

แล้ววิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคในหมู่บ้านว่ามีปัญหา มีความต้องการอะไร อย่างกลุ่มสตรีพบว่าทำงานหลักแล้วต่างคนต่างอยู่ ต้องเกิดอาชีพเสริมคือทำกลุ่มแม่บ้านกัน งานหลักในชุมชนเป็นกริตรายตัดยาง วิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจแล้วพบว่าคนมีปัญหาหนี้สิน มีความไม่เท่าเทียมกัน”

แต่เมื่อเหลียวมองพื้นที่การจัดประชุมที่ไม่มีสถานที่ที่เป็นกิจลักษณะ ต้องอาศัยพื้นที่สาธารณะ เช่น มัสยิด หรือบริเวณบ้านของสมาชิกในกลุ่ม เป็นที่มาของแนวคิดการสร้างพื้นที่เพื่อพบปะ พูดคุย ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยต่อไปจะเป็นจุดนัดพบ สามารถรวมตัว ทำงานร่วมกัน ระดมความคิดช่วยกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้สะดวกและง่ายขึ้น

“ปกติชาวบ้านเจอกัน พูดคุยทักทายทุกวันอยู่แล้ว แต่ถ้าต้องคุยปัญหา หรือเรื่องงานใหญ่ๆ ในหมู่บ้าน ยังไม่มีที่จะคุยเป็นเรื่องเป็นราว ปีหนึ่งมีเรื่องสักครั้งก็ใช้บ้านคนในหมู่บ้าน ถ้าไปใช้มัสยิด ผู้หญิงก็เข้าไม่ได้ ไม่สะดวกที่จะไปประชุมรวมกัน ต้องสร้างพื้นที่พูดคุยกันก่อน จะได้มีโอกาสพบกัน มีปัญหาอะไรก็มาคุยปรึกษาหารือ หาทางแก้ไขร่วมกัน สร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้น”

แบ่งปันทั่วถึง

โครงการอาคารเอนกประสงค์ได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินการมากที่สุด แต่ปัญหาและความต้องการอื่นๆ ก็มีได้ถูกละเลย เพื่อกระจายทรัพยากรตอบสนองแก่คนทุกกลุ่ม จึงเสนอโครงการกลุ่มสตรีทำขนมของโซนควนนางาอีกหนึ่งโครงการด้วย

“เป็นความต้องการของกลุ่มผู้หญิงที่ต้องการมีรายได้เพิ่ม จากงานหลักคือกรีดยาง พอกกรีตเสร็จต่างคนก็ต่างอยู่ น่าจะทำอะไรร่วมกันให้เกิดรายได้ เพราะปัจจุบันค่าครองชีพสูงขึ้น ราคาสินค้าขึ้น แต่รายได้ไม่ได้ขึ้นตาม เลยไม่สมดุลกับรายจ่าย ถ้ามีอาชีพเสริมจะช่วยแก้ปัญหาได้บ้าง”

จากปีแรกที่สนับสนุนกลุ่มสตรีทำขนมโซนควนนางา ต่อมาในปีที่สองได้รับการต่อยอดพัฒนากลุ่มสตรีทำขนมโซนบาดูขอ ทำให้กลุ่มสตรีได้รวมกลุ่มกันทำขนมเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว เกิดการพัฒนาฝีมือ เพิ่มรสชาติและชนิดของขนมให้หลากหลายมากขึ้น จนเป็นที่ถูกปาก และถูกใจของลูกค้าทั้งภายในชุมชนและนอกชุมชน โดยต่อไปจะทำขนมทองม้วนไส้ป๊อปต้องมีที่จัดเก็บ ซึ่งตลาดทางมาเลยต้องการ และชาวบ้านก็ใช้เลี้ยงแขกในงาน หลายโอกาส ต้องเริ่มขยับขยายกิจการรองรับกับความต้องการของตลาดขนม กลุ่มสตรีทำขนมบาดูขอสะท้อนว่า

“การรวมกลุ่มทำขนม ทำให้ได้เจอเพื่อน ใครทำขนมแบบไหน ได้เห็นวิธีทำขนมหลายๆ อย่าง ใครว่างก็มาทำ ใครไม่ว่างก็ไม่เป็นไร ควนนางา มีกลุ่มแม่บ้านสองกลุ่ม กลุ่มมัสยิดกับกลุ่ม

บาราเซาะ กับกลุ่มขนมบาดูขอ แต่ละกลุ่มก็ไกลกันอีก กลุ่มแรกทำขนมข้างๆ อาคารเอนกประสงค์ ส่วนอีกกลุ่มทำอยู่บ้านสมาชิกในกลุ่ม แต่ไม่ค่อยสะดวก เพราะอยู่เข้าไปลึกในหมู่บ้าน ได้รับอุปกรณ์สนับสนุนจากโครงการเดียวกัน แต่แยกทำคนละที่เพราะระยะทางห่างกัน ตกลงกันว่าโซนไหนทำขนมถั่วทอด อีกโซนจะทำอีกอย่างไม่ให้ซ้ำกัน สลับกันไป”

ตอนนี้กลุ่มสตรีทำขนมบาตุดมอ ทางกลุ่มสตรีทำขนมเล็งขอแบ่งพื้นที่ร้านค้าชุมชนเพื่อเป็นสถานที่ของกลุ่มเพราะทำเลของร้านอยู่ไม่ไกลเดินทางไปได้สะดวก โดยเฉพาะตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกับมัสยิด ตาดีกา และสนามกีฬา ซึ่งเป็นศูนย์กลางของหมู่บ้านเหมาะแก่การจำหน่ายขนมอีกทางหนึ่ง เหลือเพียงการพูดคุยตกลงกันเพราะร้านค้าเองจำเป็นต้องขยายพื้นที่เพื่อจัดเก็บสินค้าที่มีความหลากหลายและเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามความต้องการของชุมชน

ร้านค้าเกือกุล

การค้าขายในร้านค้าชุมชนที่เจริญก้าวหน้าขึ้นนับแต่เริ่มเปิดร้านเป็นผลจากแนวคิดพื้นฐานเพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นร้านค้าของชุมชนที่มีเป้าหมายให้บริการขายสินค้าให้แก่ชาวบ้านในราคาที่ถูกกว่าร้านค้าทั่วไป ลูกค้าจะได้ซื้อสินค้าในราคาไม่แพง รวมถึงมีบริการผ่อนสินค้าบางรายการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในราคาที่ต่ำกว่าร้านอื่น

“ข่าวสารกระสอบละหนึ่งพัน แต่ถ้าจ่ายผ่อนที่ร้านอื่นจะคิดเพิ่มเป็นพันสอง พันสามขึ้นอยู่กับแต่ละร้าน พอผ่อนแล้วก็มีปัญหาว่าจ่ายไม่หมด แต่มีความต้องการอีก หนี้เก่ายังไม่หมด หนี้ใหม่เพิ่มขึ้นอีก วนเวียนอยู่แบบนี้ไม่จบ ทางร้านค้าชุมชนมีนโยบายว่าเก็บค่าผ่อนน้อยที่สุด ซึ่งไม่ได้เป็นการแสวงหากำไร แต่สร้างให้คนมีจิตสำนึกในการรักษาสัญญา”

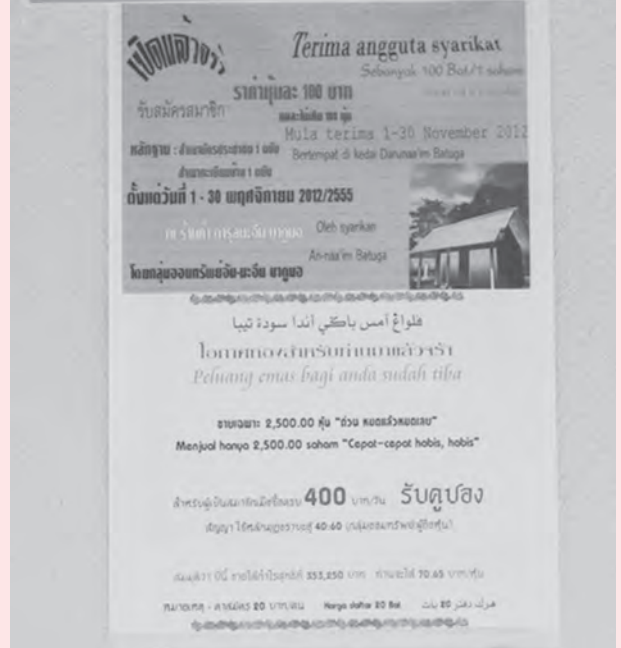

รูปแบบและวิธีการบริหารจัดการร้านค้าชุมชนดำเนินการเช่นเดียวกับร้านขายของทั่วไป แต่พื้นฐานการดำเนินการที่กำกับด้วยความคิดที่ต่างกัน สร้างผลลัพธ์ที่ต่างกัน นอกจากการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ให้คนเดือดร้อนหาได้ไม่พอกินได้ฟังแล้ว เพราะโอกาสในชีวิตไม่เท่าเทียมกันคนอื่น ยังบ่มเพาะคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่คนในชุมชนด้วย

“คนที่ซื้อของผ่อนจะต้องเป็นสมาชิกของร้านค้า ทำสัญญากันว่าจะมาจ่ายภายในกี่วัน ไม่มีการคิดดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายคืนมากขึ้นเรื่อยๆ แต่คิดเป็นการปรับแทน ไปเรียกหนี้แล้วต้องจ่ายค่าปรับ เพื่อให้ผู้ซื้อรักษาคำพูดที่ตกลงกัน เมื่อผิดไปแล้วจะต้องจ่ายค่าปรับเพื่อแสดงความรับผิดชอบ”

นอกจากแนวคิดพื้นฐานที่วางอยู่ในกรอบคุณธรรมจริยธรรมแล้ว พื้นที่ตั้งของร้านค้าชุมชนที่อยู่ในฝันเดียวกับมัสยิด และตาดีกา สร้างให้ร้านค้าชุมชนต้องดำเนินการทั้งหมดอยู่ในกรอบของศาสนา เห็นชีวิตและการใช้ชีวิตเป็นวิถีเดียวกับความเชื่อและความศรัทธาโดยกลมกลืนไม่แยกจากกัน สิ่งที่มีอยู่ชื้อซาและ มองต่อไปคือการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นศูนย์กลางการทำกิจกรรมสาธารณะ การปฏิบัติกิจทางศาสนา ศูนย์การเรียนรู้การศึกษา สถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย

“ถ้าเราจะสร้างอะไรให้เท่ากันก็ต้องมีพื้นที่เท่ากัน ทำให้กลายเป็นพื้นที่ที่ใครอยากไปสามารถรวมเอาพื้นที่ในชีวิตของคนไว้ โดยใช้มัสยิดเป็นศูนย์กลางแล้วค่อยขยายออกไปเรื่อยๆ จะเน้นส่งเสริม พัฒนาด้านศาสนาอย่างเดียวไม่ได้ ต้องพัฒนาด้านวัตถุประสงค์สนองความต้องการของคนจึงจะอยู่ได้จริง ต้องมีศูนย์การเรียนรู้ มีที่

บัญชีสมาชิกประจำปี 2013

ที่	รหัสสมาชิก	ชื่อ	อายุ	อาชีพ	จำนวนหุ้น	จำนวนเงิน	จำนวนเงิน	จำนวนเงิน
1	13-01-000	ชานนิตชูชูนชัยพันธ์ (Local Development Institute)			500	5,000.00	-	
2	13-01-001	นายนพดล นนธิ	100	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	50	5,000.00	20.00	
3	13-01-002	เด็กชายกมลวิทย์ นนธิ	96	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	1	100.00		
4	13-01-003	นายสมชายประยูร นนธิ	1282	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	100	10,000.00	20.00	
5	13-01-004	นางสาวนันทิรา นนธิ	1392	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	100	10,000.00	20.00	
6	13-01-005	นางสาวนันทิรา นนธิ	1474	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	50	5,000.00	20.00	
7	13-01-006	เด็กชายวิทย์ นนธิ	1874	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	50	5,000.00	20.00	
8	13-01-007	เด็กชายกมล นนธิ	1874	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	50	5,000.00	20.00	
9	13-01-008	นายสมชาย นนธิ	147	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	25	2,500.00	20.00	
10	13-01-009	นางสาวนันทิรา นนธิ	147	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	25	2,500.00	20.00	
11	13-01-010	เด็กชายกมลวิทย์ นนธิ	147	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	25	2,500.00	20.00	
12	13-01-011	เด็กชายกมลวิทย์ นนธิ	147	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	25	2,500.00	20.00	
13	13-01-012	นายสมชาย นนธิ	159	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	1	100.00		
14	13-01-013	นายสมชาย นนธิ	1871	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	10	1,000.00	20.00	
15	13-01-014	นายสมชาย นนธิ	1871	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	10	1,000.00	20.00	
16	13-01-015	เด็กชายกมลวิทย์ นนธิ	145	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	10	1,000.00	20.00	
17	13-01-016	เด็กชาย นนธิ	44	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	10	1,000.00	20.00	
18	13-01-017	นายสมชาย นนธิ	44	ครูที่ 4 ตำบลหนองบัว ตำบลหนองบัว จังหวัดขอนแก่น	10	1,000.00	20.00	

เล่นกีฬา มีที่พักผ่อน มีร้านค้าซื้อของได้ ถึงเวลาก็ไปเฝ้าพระเจ้า อยากเห็นทุกอย่างอยู่รวมในที่เดียว คนได้มีความผูกพันและรักสามัคคีกัน”

ตื่นตัวร่วมพัฒนา

ประสบการณ์ที่ชุมชนควนนางา-บาตูมอ ร่วมกันทำงานที่ได้รับสนับสนุนจากโครงการ สนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.) ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปถึงโครงการของ หน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองท้องถิ่น ชาวบ้านตื่นตัวกันขึ้นมาสนใจโครงการที่จะมา ลงทุนก่อสร้างและพัฒนาท้องถิ่นในชุมชนตนเอง มากขึ้น จากกระบวนการ CDD ที่พัฒนาโครงการ จากปัญหาและความต้องการของประชาชน มีการ ติดตามประเมินผล ความโปร่งใสตรวจสอบได้ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงกัน จึงจะเอื้อให้เกิดประโยชน์กับประชาชน อย่างแท้จริง

“ชาวบ้านตื่นตัวกันมากขึ้น เขาสงสัยกันว่าทำไมหมู่บ้านถึงไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร บ้านเราไม่มีอะไรเหมือนบ้านใกล้เคียง ทำไมประปาที่สร้างขึ้นแล้วใช้ไม่ได้ ทำไมซ่อมถนนระยะทางไม่ถึง 6 กิโลเมตร แต่ใช้เงิน 6 ล้านบาท ทั้งที่ค่าซ่อมน่าจะไม่กี่แสน มีงบประมาณทำอะไรตั้งมากมาย แต่ซ้ำซ้อนกัน แล้วจะได้จริงหรือเปล่า ทำแล้วใช้ไม่ได้ไหม กระบวนการของแอลดีโอ ทำให้ชาวบ้านไม่เหมือนเดิม เขาจะลุกขึ้นมาเรียกร้อง ติดตาม ขอไปมีส่วนร่วมในสิทธิของเขา ตอนนี้กำลังจะเตรียมประชุมพูดคุยกัน ทำแผนพัฒนาของชาวบ้านกันเอง เอาไปเทียบกับแผน อบต.ให้ได้ว่าในสิ่งที่เป็นความต้องการของชาวบ้านจริงๆ”

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านควน
 นางา-บาตูมอกำลังเดินทางไปสู่ทิศทางบวกมาก
 ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมีคนทำงานเป็นเยาวชนรุ่นใหม่
 ซึ่งออกไปร่ำเรียนในระบบการศึกษามัธยมใหม่ มี
 ประสบการณ์จากการพบปะผู้คน เข้าถึงวิทยาการ
 ความรู้ใหม่ ทำให้พวกเขาเปิดกว้าง เปี่ยมศักยภาพ
 ความสามารถรอบตัวพร้อมกับสามารถปรับและ
 ประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทชีวิตและชุมชนที่
 มีรากฐานทางศาสนาที่เข้มแข็ง ที่สำคัญชุมชนเปิด
 โอกาสและยอมรับให้ก้าวขึ้นมาาร่วมกันทำงานเคียง
 บ่าเคียงไหล่กัน เช่นที่ มะยูไซ๊ะ ซาและ เล่าว่า

“ผมเพิ่งเรียนจบกลับมาทันตอนช่วงปีสุดท้าย ได้รับเลือกเป็นคณะทำงาน เขาเห็นว่าเราสามารถรวบรวมข้อมูลสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของโครงการได้ดี บางทีชาวบ้านก็อยากจะพูด อยากจะบอก แต่พูดไม่ถูก ออกไปคนละเรื่อง เราเหมือนทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงช่วยสื่อสารในสิ่งที่ชาวบ้านต้องการ ตอนนี้เขาให้ผมช่วยตามโครงการของหมู่บ้านที่อยู่ในแผนพัฒนาของอบต. เพราะตอนนี้ประกาศต่างๆ จะบอกทางอินเตอร์เน็ต ไม่ได้แจ้งที่มัสยิด หรือศาลาประชาคม เขาไม่รู้เลยว่า อบต.ทำอะไร เขาจะได้อะไร”

สิ่งที่ตามมาต่อเนื่องที่เห็นเยาวชนเข้ามา ร่วมในงานพัฒนาชุมชน คือการให้ความสนใจกับเยาวชนมากขึ้น เริ่มมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนกลุ่มนี้ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดที่เป็นภัยร้ายแรง มอมเมาให้เยาวชนเสียนาคตไปอย่างน่าเสียดาย การเพิกเฉยปล่อยปละละเลยจะยิ่งทำลายลูกหลานในหมู่บ้าน เกิดแรงผลักดันที่จะดำเนินโครงการพัฒนาที่มีเป้าหมายเฉพาะเพื่อเยาวชน

*“โครงการของเยาวชนต้องใช้เงินทั้งหมด
ไปกับเยาวชน คิดถึงเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มแรก
ถ้ามีงบประมาณจากหน่วยงาน องค์กรไหน
สนับสนุนจะทำกับกลุ่มเยาวชนก่อน มีอะไรมา
ช่วยแก้ไขปัญหาคงจะมาที่กลุ่มนี้”*

จากวันแรกที่รับฟังการชี้แจงโครงการซึ่ง
หลายคนยังไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำไปแล้วจะเกิด
ผลประโยชน์จริงหรือไม่ ขณะที่กว่าจะได้รับ
โครงการต้องแลกมาด้วยความเหนื่อยยากเทียบ
กับโครงการที่หลังไหลเข้ามาในหมู่บ้าน ซึ่งได้มา
ง่ายแค่ยกมือรับไว้

หากสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ ไม่ใช่เพียงอาคารเอนกประสงค์และร้านค้าชุมชน กับขนมอร่อยๆ ของกลุ่มแม่บ้านทำขนม แต่เป็นความตื่นตัวที่จะร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตนเองอย่างเข้มแข็งของชุมชนบ้านควนนางา-บาตุมอ

ผู้เขียน จิตต์ปภัสสรณ์ บัตรประโคน

ผู้ให้ข้อมูล มะยูโซ๊ะ ซาและ, อุสมาน สังสารี, อายุ บากา, , ฮาสเมาะ บากา, กอเดร์ มะเซ็ง, แมะนะ ซาและ, มะแอ หะรูรานี ดอนิ, ยาวาเฮ ตะละมะ, แวสง ลอเต็ง, กาลิซ๊ะ วาโซะ, สามียะห์ ดือราโอะ, ยารอดะห์ ลาเต๊ะ

ผู้ประสานงานพื้นที่ มะอุเซ็ง ปูมูลูกือจิ

จัดทำโดย โครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นเพื่อฟื้นฟูชายแดนภาคใต้ (ช.ช.ต.)

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา เลขที่ 693 ถ. บำรุงเมือง
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์ 0-2621-7810-2 โทรสาร 0-2621-8042

Home page : <http://www.ldinet.org>

ปีที่พิมพ์ เมษายน 2556

สนับสนุนโดย

ธนาคารโลก

